

Toelichting

Samenvatting

De Wet basisregistratie personen (Wet BRP) biedt de gemeente een aantal instrumenten voor de handhaving van de plichten die de burgers op grond van de wetgeving hebben (zoals tijdige aangifte van vestiging, verhuizing, emigratie, overleggen van bescheiden en het voldoen aan de informatieplicht). Het doel van een bestuurlijke boete is het bestraffen van het niet nakomen van deze verplichtingen. Het heffen van de bestuurlijke boete is geen doel op zich; het is de bedoeling dat die burgers aanzet tot het nakomen van verplichtingen die de Wet aan hen oplegt. De hoogte van de standaardboete bedraagt € 200,- en deze kan in sommige gevallen worden verhoogd tot maximaal € 325,-.

Artikel 1

In dit artikel zijn de in de regeling gebruikte begrippen nader gedefinieerd en is aansluiting gezocht bij de wettelijke begripsomschrijvingen, die onverkort van toepassing zijn.

Artikel 2

Het artikel is opgesteld ten behoeve de borging en/of verbetering van de kwaliteit, integriteit en betrouwbaarheid van de in de basisregistratie opgenomen gegevens.

De bestuurlijke boete is een zogenaamde punitieve, bestraffende sanctie terwijl de last onder bestuursdwang en last onder dwangsom herstelsancties zijn die er niet op gericht zijn een overtreder te bestraffen. Herstelsancties zijn er namelijk op gericht de situatie te herstellen of de overtreding ongedaan te maken.

De bestuurlijke boete is een onvoorwaardelijke sanctie. Dat houdt in dat de boete niet kan worden ingetrokken of gewijzigd indien alsnog aan de verplichtingen wordt voldaan, behoudens bezwaar en beroep.

Artikel 3

Artikel 3 lid 1: Dit betreft het zogenaamde 'ne bis in idem' beginsel. Dit beginsel houdt in dat niemand tweemaal mag worden gestraft voor *dezelfde* overtreding. In de jurisprudentie ten aanzien van dit beginsel heeft de Hoge Raad enkele criteria opgeworpen om vast te stellen of er sprake is van hetzelfde feit. Allereerst is de feitelijke gedraging van belang. Er is sprake van hetzelfde feit als de gedraging in meer delicten hetzelfde is. Daarnaast speelt het beschermde rechtsgoed een rol. Wanneer de burger geen aangifte doet van zijn adreswijziging en vervolgens niet verschijnt wanneer burgemeester en wethouders hem daartoe verplicht, dan zijn dat in feite twee overtredingen. Het kan in dit geval disproportioneel zijn om twee boetes op te leggen. Overwogen kan worden om slechts één boete op te leggen.

Artikel 3 lid 2: De bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke boete vervalt drie jaar nadat de overtreding is begaan conform artikel 5:45 Algemene Wet Bestuursrecht. Het is dus van belang om te bepalen op welke datum de overtreding van een verplichting op grond van de Wet is begaan. Uitgangspunt is, dat de overtreding wordt geacht te zijn begaan op het moment, dat burgemeester en wethouders constateren, dat niet aan de wettelijke verplichting is voldaan. Bijvoorbeeld na overtreding van de aangifteplicht blijft de overtreding actueel. Elke dag dat de burger in gebreke blijft, overtreedt hij de wet. De termijn schuift

daarmee dus op.

Artikel 3 lid 3: Meestal ligt de verplichting in de Wet BRP alleen bij de ingeschrevene/. In dat geval is de boete alleen opeisbaar bij de ingeschrevene/aangifteplichtige. Soms echter ligt de verplichting bij verschillende mensen. In dat geval kan de boete ook opgelegd worden aan verschillende mensen. Er moet dan een keuze gemaakt worden aan wie de boete wordt opgelegd.

Verplichting Wet BRP	Betreffende personen	Verantwoordelijke personen	Verplichting geldt niet als
2.38, 2.39 en 2.43, 2.44, 2.45, 2.46 en 2.47 Verplichting aangifte migratie, overleggen van brondocumenten, verschaffen inlichtingen.	Minderjarigen tot 16 jaar.	Ouders, voogden of verzorgers.	n.v.t.
2.38, 2.39 en 2.43, 2.44, 2.45, 2.46 en 2.47	Minderjarigen van 16 tot 18 jaar.	Ouders, voogden of Verzorgers.	de minderjarige zelf aangifte doet.
2.38, 2.39 en 2.43, 2.44, 2.45, 2.46 en 2.47	Onder curatele gestelde personen.	Curatoren.	n.v.t.
2.51 Verplichting overlegging overlijdensakte van iemand overleden in het buitenland.	In het buitenland overleden ingeschrevenen.	Echtgenoot, geregistreerde partner, andere nabestaanden tot en met de tweede graad.	n.v.t.

Artikel 3 lid 4: Indien meerdere personen de verplichting hebben om aangifte te doen op grond van dit artikel, zijn deze personen hoofdelijk aansprakelijk. Dat betekent dat aan elke persoon afzonderlijk een boete opgelegd kan worden (ook indien anderen mede aansprakelijk zijn). Als één van de personen aan wie de boete is opgelegd betaalt, zijn de anderen gevrijwaard van het betalen van de boete. Voor de aangifte moeten burgemeester en wethouders wel bepalen op wie de verplichting voornamelijk rust. In het geval van minderjarigen zal de verplichting eerder rusten op de ouder, voogd, of verzorger, bij wie het kind gaat wonen, dan bij de ouder of ouders op wiens adres het kind niet meer woont. In het geval dat burgemeester en wethouders meerdere personen aansprakelijk stellen voor de bestuurlijke boete, zullen deze personen afzonderlijk aangeschreven moeten worden.

Artikel 3 lid 5: De bestuurlijke boete kan niet opgelegd worden als de overtreder is overleden. Wanneer de boete bij leven van de burger is opgelegd en de burger vóór de inning komt te overlijden, dan vervalt de boete.

Artikel 4

Een bestuurlijke boete kan alleen worden opgelegd als er sprake is van verwijtbaar gedrag. De mate van verwijtbaarheid wordt volgens vaste jurisprudentie bepaald op grond van objectieve en subjectieve verwijtbaarheid. Bij objectieve verwijtbaarheid gaat het om het

handelen of nalaten van de burger: heeft hij feitelijk een wettelijke regel overtreden? Bepalend daarbij is of er op hem een verplichting rustte op grond van de Wet. Als uit een geheel van feiten en omstandigheden blijkt dat op hem geen verplichting rustte, is er geen reden tot opleggen van de boete. Of er sprake is van objectief verwijtbaar gedrag blijkt uit het dossier op grond waarvan uiteindelijk een boete wordt opgelegd. Als kan worden vastgesteld dat de burger niet voldaan heeft aan zijn verplichting, wordt de verwijtbaarheid van de gedraging in beginsel aangenomen.

Bij subjectieve verwijtbaarheid gaat het om de persoon zelf: wist, of kon hij redelijkerwijs weten, dat hij een verplichting had moeten nakomen? Afhankelijk van de feiten en de omstandigheden waarin de burger zich ten tijde van de verplichting bevond, bepalen burgemeester en wethouders en eventueel de rechter of er sprake is van een overmacht situatie, waardoor het de burger op subjectieve gronden niet verweten kan worden dat hij niet aan zijn verplichting voldoet. Een voorbeeld daarvan is een spoedopname in een ziekenhuis, waardoor iemand niet tijdig aan zijn verplichting kan voldoen. Hierbij is het wel van belang dat de overtreder zo snel mogelijk nadat hij is ontslagen uit het ziekenhuis, alsnog aan zijn verplichting voldoet. Blijft hij nalatig in het voldoen aan deze verplichting, dan is hij immers nog steeds in overtreding.

Artikel 5

In het bestuursrecht wordt onderscheid gemaakt tussen lage en hoge bestuurlijke boetes. Voor lage bestuurlijke boetes gelden minder voorschriften en administratieve regels dan voor hogere boetes. De grens ligt op € 340,-. Om onnodige administratieve lasten te voorkomen heeft de wetgever voor het opleggen van boetes ingevolge de Wet gekozen voor een maximum van € 325,-. Conform het advies van de Nederlandse Vereniging voor Burgerzaken (NVVB) is ervoor gekozen om per overtreding minimaal een standaardboete op te leggen van € 200,- en voor de hogere boete het maximale bedrag van € 325,-. In Bijlage 1 'Schema overtreding bestuurlijke boete' is ter toelichting schematisch aangegeven wanneer de standaardboete of de hogere boete opgelegd kan worden.

Artikel 6

Bij valsheid in geschrifte moet het in principe gaan om een document. Ook het opzettelijk gebruiken van een door iemand anders valselijk opgemaakt of vervalst geschrift geldt als valsheid in geschrifte. Bij een valse aangifte als hier bedoeld kan een bestuurlijke boete worden opgelegd vanwege overtreding van de aangifteplicht. Er dient dan wel rekening te worden gehouden met het bepaalde in artikel 5.44 van de Algemene Wet Bestuursrecht. Als er naast het overtreden van de aangifteplicht tevens sprake is van valsheid in geschrifte, dient de zaak eerst aan het Openbaar Ministerie (OM) te worden voorgelegd. Besluit het OM niet strafrechtelijk te vervolgen dan kan alsnog een bestuurlijke boete worden opgelegd.

Bijlage 1: schema overtreding bestuurlijke boete

Een schematisch overzicht van de soorten overtredingen die beboet kunnen worden en de hoogte van de te betalen boete wordt gegeven in onderstaande tabel.

Overtreding	Boete	Wetsartikelen
Onjuiste aangifte met overlegging van valse documenten.	€ 325,-	Wet BRP 2.38, 2.39 en 2.43, juncto 2.45
Het niet doen van aangifte van inschrijving uit het buitenland.	€ 325,-	Wet BRP 2.38, eerste, tweede en vierde lid
Het niet overleggen van brondocumenten betreffende de burgerlijke staat of nationaliteit bij vestiging uit het Buitenland.	€ 200,-	Wet BRP 2.38, derde lid
Het niet doen van aangifte nieuwe verblijfplaats binnen Nederland.	€ 325,-	Wet BRP 2.39, eerste lid
Het ten onrechte opgeven van een adreswijziging naar een briefadres terwijl er sprake is van een woonadres.	€ 325,-	Wet BRP 2.39, derde lid
Het niet voldoen aan informatie of zorgplicht jegens ingeschrevene of gemeente als briefadresgever of hoofd van een instelling.	€ 200,-	Wet BRP 2.40, vijfde lid
Het niet overleggen van brondocumenten van feiten die zich buiten Nederland hebben voorgedaan en in de BRP opgenomen moeten worden.	€ 200,-	Wet BRP 2.44
Het niet geven van inlichtingen door de briefadresgever over de briefadreshouder op verzoek van het gemeentebestuur.	€ 200,-	Wet BRP 2.45, vierde lid
Het niet geven van inlichtingen door de briefadresgever over de briefadreshouder bij recidive.	€ 325,-	Wet BRP 2.45, vierde lid
Het niet overleggen van brondocumenten betreffende de burgerlijke stand of nationaliteit op verzoek van het gemeentebestuur.	€ 325,-	Wet BRP 2.46
Het niet verstrekken van inlichtingen over een mogelijke adreswijziging.	€ 200,-	Wet BRP 2.47
Het niet overleggen van een buitenlandse overlijdensakte.	€ 200,-	Wet BRP 2.51
Het niet voldoen aan de identiteitsplicht.	€ 200,-*	Wet BRP 2.52
Het geven van gelegenheid tot de overtreding.	€ 325	Wet BRP 4.17, sub b

*Indien duidelijk is dat een burger ID-fraude pleegt en hij zich bewust voor een ander uitgeeft, dan luidt het advies niet de weg van de bestuurlijke boete te volgen, maar hiervan aangifte te doen bij de politie. Het sanctioneren van ID-fraude past beter in het strafrecht.

